Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
P. MENGOZZI
представено на 26 юли 2017 година [1]

**Дело C-61/16 P**

**European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)**
**срещу**

**Giant (China) Co. Ltd**

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕС) № 502/2013 — Внос на велосипеди с произход от Китайската народна република — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 18, параграф 1 — Съдействие — Понятието „необходима информация“ — Искане за индивидуално третиране — Риск от заобикаляне“

## I. Въведение

1. Настоящото дело е свързано с жалба, подадена от European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), асоциация, представляваща интересите на европейските производители на велосипеди. С жалбата си EBMA иска от Съда да отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 26 ноември 2015 г., Giant (China)/Съвет [2] (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което е отменен Регламент (ЕС) № 502/2013 на Съвета от 29 май 2013 година [3] (наричан по-нататък „спорният регламент“), в частта му, която се отнася до китайския производител на велосипеди Giant (China) Co. Ltd. (наричан по-нататък „Giant“).

2. EBMA, подпомагана от Съвета на Европейския съюз и от Европейската комисия (наричани по-нататък заедно „институциите“), оспорва по същество извода на Общия съд в обжалваното съдебно решение, според който нито едно от доказателствата, на които се е позовал Съветът, не му е позволявал да откаже в спорния регламент прилагането към Giant на индивидуално антидъмпингово мито.

3. Настоящото дело предоставя на Съда повод да даде пояснения във връзка с прилагането на член 18 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност [4] (наричан по-нататък „основният регламент“), разпоредба, която регламентира неоказването на съдействие от заинтересованите страни при антидъмпинговите разследвания, и по-специално във връзка с понятието за „необходима информация“, предвидено в параграф 1 от този член.

1 Език на оригиналния текст: френски.

2 T-425/13, непубликувано, EU:T:2015:896.

3 Регламент за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република след провеждането на междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (ОВ L 153, 2013 г., стр. 17).

4 ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22, ОВ L 36, 2011 г., стр. 20 и ОВ L 44, 2016 г., стр. 20. Към момента на разглежданото в настоящото дело разследване разпоредбите, които уреждат приемането на антидъмпингови мерки от Европейския съюз, се съдържат в този регламент.

## II. Правна уредба

4. Съгласно член 2, параграфи 8 и 9 от основния регламент, които се отнасят до определянето на експортната цена:

„8. Експортна цена е цената, реално платена или подлежаща на плащане при продажба на продукт, предназначен за износ от страната на износа за Общността.

9. Когато няма експортна цена или […] е вероятно тя да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трето лице, експортната цена се конструира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач, или, ако продуктите не се препродават на независим купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа“.

5. Съгласно член 18 от основния регламент:

„1. В случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в срока, предвиден по настоящия регламент, необходимата информация или значително възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните факти. Ако се установи, че заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация, тази информация се изключва и се използват наличните факти. Заинтересованите лица се предупреждават за последиците от неоказване на съдействие.

[…]

3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е съвършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения и ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена, и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

[…]“.

## III. Обстоятелства, предхождащи спора, и спорният регламент

### A. Процедурата, довела до приемане на спорния регламент

6. Обстоятелствата, предхождащи спора, са подробно изложени в точки 1—25 от обжалваното съдебно решение, към което препращам. За нуждите на настоящото производство се ограничавам до това да припомня, че на 9 март 2012 г. Комисията обяви служебно започването на междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, които са наложени (и многократно преразглеждани) от нея, върху внос в Съюза на велосипеди с произход от Китай [5].

7. Сред групите китайски производители износители, които са декларирали, че са извършили износ към Съюза в рамките на разследвания период (между 1 януари и 31 декември 2011 г.), е групата, част от която е Giant (наричана по-нататък „групата Giant“).

5 За повече подробности вж. точки 2—8 от обжалваното съдебно решение.

8. Едно от дружествата, които са принадлежали към групата Giant, е Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (наричано по-нататък „GP“), съвместно предприятие на групата Giant и Jinshan Development and Construction (наричано по-нататък „Jinshan“)[6]. Тъй като GP преустановява цялата си дейност през септември 2011 г. и е в ликвидация, групата Giant е поискала от Комисията то да бъде изключено от разследването.

9. На 15 май 2012 г. Комисията изпраща на Giant формуляра за заявление за третиране като дружество, работещо в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „ТДПИ“), в съответствие с член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. Тя го информира също така, че ако желае да му бъде предоставено ТДПИ, всяко от свързаните дружества, установени в Китай, следва да попълни формуляр за заявление за ТДПИ, включително GP, предвид факта, че това дружество е произвеждало велосипеди и е било най-големият износител от групата Giant в Съюза по време на разследвания период.

10. След размяна на редица писма по време на разследването Комисията по същество уведомява Giant, че счита, че групата Giant е свързана чрез GP с групата, част от която е Jinshan (наричана по-нататък „групата Jinshan“), чиито основни инвестиции са свързани с производството и продажбата на велосипеди. Така според Комисията Giant е следвало също да подаде формуляр за заявление за ТДПИ и да попълни антидъмпингов въпросник за дружествата, които са части от групата Jinshan. Освен това Комисията уведомява Giant, че при неподаване на тези формуляри и въпросници тя ще приложи член 18 от основния регламент и ще отхвърли заявлението за ТДПИ, подадено от групата Giant[7].

11. По време на разследването Giant подава формуляри за заявление за ТДПИ за шест от дружествата от своята група, включително GP, а впоследствие изпраща попълнен антидъмпингов въпросник за единадесет дружества от своята група, включително GP, които участват в производството и износа на разглеждания продукт, както и за шест дъщерни дружества за продажба, установени на територията на Съюза. Въпреки това Giant многократно посочва, че предвид обстоятелството, че е свързан с Jinshan косвено чрез GP, не е длъжен, нито е можел да подаде формуляр за заявление за ТДПИ и да отговори на антидъмпинговия въпросник от името на Jinshan и неговите дъщерни дружества[8].

12. На 23 октомври 2012 г. Комисията уведомява Giant, че тъй като не е получила заявление за ТДПИ за дружествата, които са част от групата Jinshan, не е възможно да разгледа по същество неговото заявление за ТДПИ. Вследствие на това Комисията решава да приложи член 18, параграф 1 от основния регламент и да не вземе предвид като цяло представената от Giant информация във връзка със заявлението му за ТДПИ.

13. На 21 март 2013 г. Комисията уведомява Giant, че има намерение да приложи посочения член 18, параграф 1 и да направи заключенията си въз основа на наличните факти, включително при определяне на експортната цена, тъй като при липсата на пълна информация за всички свързани с GP страни е невъзможно да се извършат надлежни и точни изчисления на експортната цена и оттам да се определи индивидуален дъмпингов марж за GP и съответно за групата Giant като цяло.

6 Вж. точка 14 от обжалваното съдебно решение, в която е посочена по-специално структурата на контрола на GP.

7 Вж. точки 15 и 17 от обжалваното съдебно решение.

8 Вж. точки 16, 18—20, 22 и 24 от обжалваното съдебно решение.

## Б. Спорният регламент

14. На 5 юни 2013 г. Съветът приема спорния регламент. В съображения 63 и 64 от този регламент Съветът отхвърля подаденото от групата Giant заявление за ТДПИ поради съществените пропуски в отговора на тази група на исканията на Комисията за информация. Съветът посочва, че отказът на Giant да представи цялата необходима информация относно структурата на неговата група е довел до прилагане на член 18, параграф 1 от основния регламент и до отхвърляне на посоченото заявление.

15. По-нататък, в съображения 131—141 от спорния регламент Съветът посочва още, че член 18, параграф 1 от основния регламент е бил приложен при определяне на експортната цена на Giant.

16. Съветът изтъква, че Giant е отказал да предостави на службите на Комисията необходимата информация за структурата на групата и основна информация относно производството, обема на експортните продажби и цените на разглеждания продукт в Съюза, реализирани от групата Jinshan през разследвания период. Разследването е потвърдило, че едно от дъщерните дружества на групата Giant, а именно GP, е свързано чрез общи дялови участия, структурни и управленски връзки с групата Jinshan и че тази група участва в производството и продажбите на разглеждания продукт в Китай. При липсата на попълнен формуляр за заявление за ТДПИ и антидъмпингов въпросник от дружествата, части от групата Jinshan, Съветът не е могъл да направи оценка до каква степен производството и продажбите на разглеждания продукт от тази група са повлияли върху определянето на експортната цена на дружеството GP и съответно на Giant като група. Според Съвета вследствие на това не е било възможно да се извършат пълни и точни изчисления на експортната цена и оттам да се определи индивидуален марж за GP и съответно за групата Giant като цяло [9].

17. В отговор на довода на Giant, че в никакъв случай не е имало риск от заобикаляне на потенциални антидъмпингови мерки, тъй като GP — единствената връзка между тях — е преустановило цялата си дейност през септември 2011 г., Съветът изтъква, че в края на разследвания период GP все още е съществувало като субект, поради което производството би могло да бъде възобновено във всеки момент в бъдещето [10].

18. Така със спорния регламент за Giant е определена ставка на окончателното антидъмпингово мито в размер на 48,5 %, която е приложима към всички китайски производители износители, които не са получили индивидуално третиране.

## IV. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

19. На 19 август 2013 г. Giant подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент. В подкрепа на жалбата си Giant изтъква осем основания. В обжалваното съдебно решение Общият съд обаче е разгледал само три основания [11].

9 Вж. съображения 131—135 от спорния регламент.

10 Вж. съображение 137 от спорния регламент.

11 Става въпрос, от една страна, за първата част от третото основание и за петото основание, а от друга страна, за седмото основание, изложени от Giant пред Общия съд. За повече подробности вж. точки 46—51 от обжалваното съдебно решение.

20. Най-напред Общият съд отбелязва, че Съветът е отказал да предостави индивидуално третиране на Giant, като се е обосновал с две обстоятелства: от една страна, липсата на пълна информация за всички свързани с GP страни, по-конкретно дружествата от групата Jinshan, което по мнението на Съвета не е позволило да се определи експортната цена на групата Giant, а оттам и индивидуален антидъмпингов марж за тази група, и от друга страна, съществуването на присъщия риск от заобикаляне на антидъмпинговите мерки. При тези условия Общият съд решава да анализира най-напред основанията, свързани с тези два аспекта.

21. Във връзка с първия аспект Общият съд констатира, че въз основа на предоставените от Giant сведения Съветът е разполагал с необходимата информация, за да изчисли надеждно експортната цена за групата Giant и оттам, да определи индивидуален дъмпингов марж и индивидуално антидъмпингово мито за тази група. Поради това Общият съд счита, че Съветът неправилно е приложил член 18, параграф 1 от основния регламент към Giant и е обосновал изводите си във връзка с определянето на експортната цена на групата Giant въз основа на наличните данни [12]. По-нататък Общият съд отхвърля доводите на Съвета, че по време на процедурата Giant е предоставял невярна или подвеждаща информация [13].

22. Що се отнася до втория аспект, Общият съд приема, че при обстоятелствата в случая Съветът не е можел да се позовава на риск от заобикаляне, за да оправдае отказа да приложи индивидуално антидъмпингово мито към Giant [14].

23. Така Общият съд достига до извода, че нито едно от изложените от Съвета обстоятелства не му позволяват да откаже на Giant по-благоприятно индивидуално третиране, и съответно отменя спорния регламент в частта му, отнасяща се до този производител износител, без да разгледа останалите повдигнати от него основания.

## V. Исканията на страните

24. С жалбата EBMA иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да се произнесе по същество и да отхвърли жалбата за отмяна или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение по същество по жалбата за отмяна. EBMA също така иска от Съда да осъди Giant да заплати съдебните разноски по обжалването и по встъпването ѝ в производството пред Общия съд.

25. Giant иска от Съда да обяви жалбата за очевидно недопустима и/или очевидно неоснователна и съответно да я отхвърли изцяло с мотивирано определение, или във всеки случай да отхвърли жалбата като недопустима и/или неоснователна и да осъди EBMA да заплати разноските по настоящото производство.

26. В писмените си отговори, представени съгласно член 172 от Процедурния правилник на Съда, Съветът и Комисията искат от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да се произнесе по същество, като отхвърли жалбата за отмяна, или да върне делото на Общия съд за произнасяне по същество по жалбата за отмяна. На последно място те искат да осъди Giant да заплати съдебните разноски, направени от посочените две институции в производството пред Общия съд и пред Съда.

12 Точки 56—70 и 77 от обжалваното съдебно решение.

13 Точки 71—76 от обжалваното съдебно решение.

14 Точки 79—90 от обжалваното съдебно решение.

## VI. Анализ

27. В подкрепа на жалбата си, ЕВМА излага три основания, към които Съветът и Комисията се присъединяват.

28. Първите две основания, които е уместно да разгледаме заедно, са изведени от редица грешки в правото при прилагане на член 18, параграф 1 от основния регламент. В този контекст ЕВМА упреква Общия съд и за това, че е превишил правомощията си за съдебен контрол. В третото основание ЕВМА твърди, че в анализа си относно липсата на риск от заобикаляне Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото.

### A. По първото и второто основание

#### *1. Обобщение на доводите на страните*

29. С първите две основания ЕВМА, подкрепена от институциите, оспорва направения от Общия съд в точки 56—78 от обжалваното съдебно решение анализ. В рамките на тези две основания ЕВМА по същество излага четири твърдения за нарушения, първите три от които са изведени от неправилно прилагане на член 18, параграф 1 от основния регламент, а четвъртото [15] е изведено от това, че Общият съд превишил правомощията си за съдебен контрол.

30. Първо, ЕВМА упреква Общия съд за това, че е извършил неправилен правен анализ при преценката си относно прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент от страна на Съвета в спорния регламент.

31. Според ЕВМА институциите имат право да се обосноват с „наличните факти“ по смисъла на член 18, параграфи 1 и 3 от основния регламент по три начина: „глобално“, или с оглед на цялата информация и данни, предоставени от дадена страна; с оглед на определена съвкупност от информация или данни, например заявление за ТДПИ или искане за индивидуално третиране; или само с оглед на някои аспекти от дадена съвкупност от информация или данни.

32. В обжалваното съдебно решение Общият съд приел за отправна точка невярната предпоставка, че Съветът е приложил член 18, параграф 1 от основния регламент към експортната цена на Giant (положение, което съответства на втория от трите примера, описани в предходната точка). Напротив, Съветът бил приложил член 18 към групата Giant „глобално“ поради отказа за предоставяне на пълната информация за нейната структура, и по-специално за всички съществуващи чрез GP връзки между дружествата от групата Giant и дружествата от групата Jinshan. Този отказ попречил на институциите да получат точна представа за идентичността на страната, която оказва съдействие.

33. Комисията се присъединява към това твърдение за нарушение и твърди, че Общият съд погрешно е тълкувал спорния регламент, като е приел, че прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент се отнася не до определяне на кръга на истинския износител, а до последващия въпрос за определяне на експортната цена.

34. Второ, ЕВМА упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката относно съдействието от страна на Giant по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент. Общият съд трябвало да приеме, че Giant не е оказал съдействие при разследването, тъй като не е предоставил минималния обем информация, която да позволи на

15 Това твърдение за нарушение всъщност представлява самостоятелно основание.

институциите да получат пълна и точна представа за дейностите на всички свързани с неговата група дружества, които са участвали в производството или продажбата на разглеждания продукт. Обратно на приетото от Общия съд, релевантността на съществуващите отношения между групата Giant, GP и групата Jinshan не се ограничавала само до транзакциите, свързани с директни продажби. Без минималната основна информация институциите не са били в състояние да оценят релевантността на участието на групата Jinshan, и по-специално възможните начини, по които тази група е можела да окаже влияние върху дейностите на GP, а по този начин и на групата Giant. Като пример EBMA цитира възможното съществуване на споразумения за подялба на пазари или обща ценова политика между групата Giant и групата Jinshan, които не можело да се установят от таблиците за продажбите или от консолидираните отчети, представени от Giant по време на разследването, но които можело да се проследят при сравняване на цялата информация за всички дружества. Съветът се присъединява към това твърдение за нарушение.

35. Трето, EBMA изтъква, че обжалваното съдебно решение погрешно налагало на Комисията прекомерна тежест да докаже необходимия характер на поисканата минимална основна информация за свързаните дружества, които участват в производството или в продажбата на разглеждания продукт. Наличието на свързаност и такова участие били достатъчни, за да се счита отговорът на антидъмпинговия въпросник за „необходима“ информация по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент. Комисията се присъединява към това твърдение за нарушение и посочва, че неправилното тълкуване на Общия съд обръща тежестта на доказване по член 18 от основния регламент и дава „предимство“ на предприятията, които решават да не удовлетворят изцяло исканията на Комисията в антидъмпинговите разследвания.

36. Четвърто, EBMA, подкрепяна от институциите, по същество упреква Общия съд, че е заместил тези институции, като е направил изводи от непълните представени доказателства и така е нарушил широката свобода на преценка, с която посочените институции разполагат.

37. В това отношение Съветът изтъква, че определянето на необходимостта от информация и нейната преценка са сложни дейности и институциите разполагат с широка свобода на преценка, за да изберат информацията, която считат за релевантна в дадено антидъмпингово разследване. Съветът твърди, че Общият съд неправилно е приел очевидния характер на евентуална грешка при преценката, и по-специално че не е приложил теста за правдоподобност, развит в съдебната практика. В частност, той не е проверил дали представените от групата Giant доказателства са били достатъчни, за да се приеме, че институциите са извършили неправдоподобна преценка по време на разследването. Комисията изтъква, че именно тя определя коя информация е „необходима“ и какви са последствията от непредоставянето на такава информация. Общият съд не бил компетентен да проведе повторно разследване или да замести оценките на институциите със своята собствена оценка.

38. Giant твърди най-напред, че първото и второто основание са недопустими, тъй като се отнасят до извършената от Общия съд преценка на фактите, която не подлежи на контрол от страна на Съда в рамките на производството по обжалване. При условията на евентуалност той твърди, че повдигнатите от EBMA основания следва да се отхвърлят като неоснователни.

## *2. Преценка*

### *1) По допустимостта*

39. Най-напред е уместно да бъде разгледана допустимостта на първите две основания, която се оспорва от Giant.

40. В това отношение следва да се припомни, че съгласно практика на Съда единствено Общият съд е компетентен да установява и да преценява фактите и по принцип да проверява доказателствата, които е приел в подкрепа на тези факти. Ето защо, освен в случай на изопачаването им, преценката на фактите и доказателствата не представлява правен въпрос, който като такъв да подлежи на контрол от Съда. Въпреки това, когато Общият съд е установил или преценил фактите, на основание член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражнява контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, които Общият съд е извел от тях [16].

41. В случая в рамките на първите две основания ЕВМА упреква Общия съд, че е допуснал грешки в правото при прилагане на член 18, параграф 1 от основния регламент. Първо, той приложил погрешен правен анализ при преценката си, основана на тази разпоредба, второ, той погрешно преценил съдействието на Giant от гледна точка на тази разпоредба и трето, той възложил на Комисията прекомерна тежест. Четвърто, ЕВМА упреква Общия съд, че е превишил правомощията си за контрол, като е нарушил свободата на преценка, с която разполагат институциите. Следва обаче да се посочи, че всички тези твърдения за нарушения безспорно повдигат правни въпроси, които като такива подлежат на контрол от страна на Съда.

42. Така, доколкото твърденията за нарушения, направени в рамките на първите две основания, не се отнасят до установените от Общия съд факти, а са свързани с нарушения на правото, тези твърдения за нарушения следва да бъдат приети за допустими. Въпреки това, когато развитите от ЕВМА или от институциите твърдения за нарушения в рамките на първите две основания съдържат доводи, насочени срещу извършената от Общия съд преценка на фактическите обстоятелства, тези доводи следва да се считат за недопустими.

### *2) По същество*

#### *1) По първите три твърдения за нарушения, изведени от неправилно прилагане на член 18, параграф 1 от основния регламент*

##### *i) По член 18, параграф 1 от основния регламент и понятието „необходима информация“*

43. Член 18, параграф 1 от основния регламент, озаглавен „Неоказване на съдействие“, дава право на институциите да използват наличните факти, когато заинтересована страна откаже достъп до необходимата информация или не я предостави в срока, предвиден в този регламент, или значително възпрепятства разследването. Използването на наличните факти е разрешено и ако заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация. От текста на тази разпоредба е видно, че тези четири условия са алтернативни, така че, когато само едно от тях е изпълнено, институциите могат да използват наличните факти, за да обосноват своите предварителни или окончателни заключения [17].

16 Вж. в този смисъл решение от 12 януари 2017 г., Timab Industries и CFPR/Комисия (C-411/15 P, EU:C:2017:11, т. 89 и цитираната съдебна практика).

17 В това отношение вж. точка 44 от решение от 22 май 2014 г., Guangdong Kito Ceramics и др./Съвет (T-633/11, непубликувано, EU:T:2014:271). Тази формулировка е възприета в редица решения на Общия съд, включително в обжалваното съдебно решение (вж. т. 61).

44. Най-напред следва да се отбележи, че както се установява от самия текст на член 18, параграф 1 от основния регламент, тази разпоредба представлява транспониране в правото на Съюза на член 6.8 от Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г.[18] и следователно трябва да се тълкува във връзка с него, доколкото това е възможно[19].

45. След това е уместно да се отбележи, че настоящото дело се отнася до първото от четирите горепосочени условия, които по силата на член 18, параграф 1 от основния регламент дават право на институциите да се позоват на наличните данни. Всъщност, както се установява от точки 14—16 и 21 от настоящото заключение, в спорния регламент Съветът е приложил член 18, параграф 1 от основния регламент поради непредставянето от страна на Giant на информацията, която Съветът е считал за необходима, а Общият съд е отменил спорния регламент поради неправилното прилагане на посочената разпоредба по този въпрос.

46. В това отношение е необходимо да се посочи, че основният регламент (или пък някоя друга разпоредба от правото на Съюза) не дава определение на понятието за необходима информация. Самият Съд досега не е имал повод да разгледа това понятие. Въпреки това постановените решения на органите на СТО, възпроизведени в практиката на Общия съд, дават полезни насоки за определяне на основните характеристики на това понятие.

47. Така специалната група, установена в рамките на СТО, посочва, че решението за квалифициране на дадена информация като необходима по смисъла на член 6.8 от Антидъмпинговото споразумение трябва да се вземе с оглед на специфичните обстоятелства на всяко разследване, а не абстрактно[20]. Следователно определен елемент от информацията, който може да играе решаваща роля в някое разследване, може да не е от същото значение при друго разследване. От това следва, че необходимостта от информацията трябва да се преценява във всеки отделен случай и in concreto.

48. Посочената специална група отбелязва също така, че за необходима по смисъла на същата разпоредба следва да се счита конкретна информация, с която заинтересована страна разполага и която е била изискана от органа, провеждащ антидъмпинговото разследване, за да направи констатациите си[21].

18 ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“. Това споразумение се съдържа в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 година и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3). Текстът на член 6.8 от Антидъмпинговото споразумение е следният:

„В случай, когато заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не осигури необходимата информация в един разумен срок или значително възпрепятства разследването, могат да се направят положителни или отрицателни предварителни и окончателни заключения въз основа на наличните факти“.

19 В това отношение вж. по-подробно точки 34—37 от заключението ми по съединени дела Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener/Съвет (C-376/15 P и C-377/15 P, EU:C:2016:928) и препратките към съдебната практика, посочени в него. Вж. по-специално решение от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 44—46 и цитираната съдебна практика). Конкретно по повод връзката между член 18, параграф 1 от основния регламент и член 6.8 от Антидъмпинговото споразумение вж. решения от 4 март 2010 г., Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Съвет (T-409/06, EU:T:2010:69, т. 103) и от 22 май 2014 г., Guangdong Kito Ceramics и др./Съвет (T-633/11, непубликувано, EU:T:2014:271, т. 40).

20 Вж. доклада на специалната група, установена в рамките на СТО, озаглавен „Корея — Антидъмпингови мита върху вноса на някои хартии с произход от Индонезия“ (WT/DS 312/R), приет на 28 октомври 2005 г., параграф 7.43. В това отношение вж. още решение на Общия съд от 22 май 2014 г., Guangdong Kito Ceramics и др./Съвет (T-633/11, непубликувано, EU:T:2014:271, т. 46).

21 Вж. доклада на специалната група, установена в рамките на СТО, озаглавен „Европейски общности — Антидъмпингова мярка върху отгледана в рибовъдни стопанства сьомга с произход от Норвегия“ (WT/DS 337/R), приет на 15 януари 2008 г., параграф 7.343. В това отношение вж. още решение на Общия съд от 22 май 2014 г., Guangdong Kito Ceramics и др./Съвет (T-633/11, непубликувано, EU:T:2014:271, т. 46).

49. Както става ясно от точка 44 от настоящото заключение, тези насоки са релевантни и при тълкуване на понятието за „необходима информация“ по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент. При очертаването на това понятие обаче не може да не се вземе предвид антидъмпинговата процедура, така както е уредена в основния регламент.

50. Всъщност в това отношение следва да се отбележи, че макар в рамките на основния регламент Комисията като разследващ орган да е тази, която трябва да определи по-специално дали е налице дъмпинг спрямо разглеждания в антидъмпинговата процедура продукт и дали във връзка с това тази институция не следва да се освободи от част от падащата върху нея тежест на доказване в това отношение, този регламент не предоставя на Комисията правомощие да разследва, което да ѝ позволи да принуди дружествата да участват в процедурата по разследване или да предоставят информация. При тези условия в антидъмпинговите процедури институциите зависят от доброволното съдействие на страните, за да получат необходимата информация в определените срокове. Следователно съдействието на страните и по-специално отговорите на антидъмпинговия въпросник, предвиден в член 6, параграф 2 от основния регламент, са от основно значение за развитието на антидъмпинговата процедура [22].

51. Освен това съгласно член 18, параграф 6 от основния регламент, ако заинтересована страна отказва съдействие или оказва само частично съдействие, като по този начин препятства получаването на релевантна информация, резултатът от разследването за такава страна може да бъде по-малко благоприятен, отколкото ако тя би сътрудничила.

52. От тези съображения следва, че при прилагане на член 18, параграф 1 от основния регламент, и в частност при тълкуване на понятието за „необходима информация“ по смисъла на тази разпоредба, следва да се вземат предвид различни изисквания.

53. От една страна, следва да се гарантира, че заинтересованите страни реално и напълно съдействат при разследването, като полагат всички усилия [23] и не пречат на разследването. От тази гледна точка те трябва да предоставят цялата информация, с която разполагат и която институциите считат за необходима, за да направят констатациите си. Отрицателните последици, които биха могли да настъпят за заинтересована страна в случай на некоректно или непълно съдействие — в смисъл, че тя може да се окаже в по-неблагоприятно положение, отколкото ако съдейства изцяло при разследването — трябва да действат като стимул за пълно и безрезервно сътрудничество при разследването.

54. От друга страна, институциите все пак не могат да изискват от заинтересована страна да предостави информация, която очевидно не е необходима, за да направят констатациите си, или която страната не е в състояние да предостави, като се има предвид, че изискването към заинтересованите страни да положат всички усилия създава за тях значително по степен задължение за действие [24].

55. Следователно преценката дали анализът на Общия съд в обжалваното съдебно решение е опорочен от нарушения на член 18, параграф 1 от основния регламент, както твърди EBMA, подкрепяна от институциите, следва да се извърши именно от гледна точка на гореизложените съображения.

22 В този смисъл вж. решение от 10 март 2009 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, EU:T:2009:62, т. 87). Що се отнася до процедурата при заобикаляне вж. по аналогия решение от 4 септември 2014 г., Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 32).

23 Що се отнася до изискването към заинтересованите страни да действат, полагайки всички усилия, за да предоставят на институциите необходимата информация, вж. текста на член 18, параграф 3 от основния регламент in fine. В това отношение вж. още параграф 5 от приложение II към Антидъмпинговото споразумение.

24 В това отношение, във връзка с член 6.8 от Антидъмпинговото споразумение, вж. съображенията, съдържащи се в точки 7.244 и 7.245 от доклада на специалната група, установена в рамките на СТО, озаглавен „Египет — Окончателни антидъмпингови мерки за вноса на прътове арматурно желязо с произход от Турция“ (WT/DS 211/R), приет на 1 октомври 2002 г.

*ii) Преценка на анализа на Общия съд*

56. От точка 47 от настоящото заключение се установява, че извършеното от институциите определяне на необходимия характер на дадена информация и оттам прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент следва да бъдат преценени от гледна точка на специфичните обстоятелства във всяко разследване. Следователно, за да се оцени направеният от Общия съд анализ в обжалваното съдебно решение, е необходимо да се вземат предвид специфичните обстоятелства в настоящото дело.

57. В случая е безспорно, че по време на разглеждания при разследването период групите Giant и Jinshan е следвало да се считат за свързани чрез тяхното съвместно предприятие GP[25]. Както констатира Общият съд, по време на този период GP е единствената връзка между тези две групи[26]. Освен това тази връзка е била на път да се разпадне — и действително се е разпаднала преди приемането на спорния регламент — поради прехвърляне на дяловото участие на Giant в GP[27]. С изключение на тази връзка, която би могла да се определи като хоризонтална, доколкото дейността на групата Jinshan също е обхващала производството на велосипеди, по време на релевантния период двете групи представляват два отделни правни субекта.

58. Квалифицирането на двете групи като свързани лица е накарало Комисията в съответствие със своята практика да поиска от групата Giant да попълни формуляр за заявление за ТДПИ, а след това и антидъмпингов формуляр за Jinshan и за всички дружества от неговата група[28].

59. В рамките на процедурата Giant обаче посочва, че поради косвения характер на връзката си с групата Jinshan, ограничена до участието в съвместното предприятие GP, не е необходимо да предоставя такава информация, и че във всеки случай не е в състояние да попълни за нея заявлението за ТДПИ, а след това и антидъмпинговите въпросници за дружествата от групата Jinshan.

60. Както Общият съд констатира в обжалваното съдебно решение[29], Giant все пак предоставя пълна информация за всички дружества от своята група, включително GP, като предоставя информация и за групата Jinshan. По-специално представя консолидираните отчети на групата Jinshan. Както констатира Общият съд, тези документи са позволявали да бъдат идентифицирани всички дружества от тази група и при съвкупната им преценка заедно с останалата предоставена информация да бъде направен извод, че от всички дружества от групата Jinshan транзакции с групата Giant в рамките на разглеждания при разследването период е извършвало само съвместното предприятие GP.

61. Освен това Giant представя декларация от управителния съвет на Jinshan, в която се потвърждава, че единствената връзка между него и това дружество е съвместното предприятие GP и нито Jinshan, нито някое от неговите дъщерни дружества има някаква друга връзка с Giant[30].

25 В това отношение, за да се определи дали две лица са съдружници, член 2, параграф 1, четвърта алинея от основния регламент препраща към дефиницията за свързани лица, съдържаща се в член 143 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3). Тази дефиниция е релевантна и при определяне дали са налице „отношения на съдружие“ за целите на установяване на експортната цена по смисъла на член 2, параграф 9 от основния регламент. Формулярът за заявление за ТДПИ и антидъмпинговият въпросник възприемат това определение за свързани лица.

26 Вж. точка 89 от обжалваното съдебно решение.

27 Пак там.

28 Вж. предходната бележка in fine. Вж. още точки 10 и 11 от настоящото заключение и точки 14—17 от обжалваното съдебно решение.

29 Вж. точки 63—66 от обжалваното съдебно решение.

30 Вж. точка 67 от обжалваното съдебно решение.

62. При тези обстоятелства Общият съд приема, че като се е позовал на наличните факти при определяне на експортната цена на Giant, Съветът е нарушил член 18, параграф 1 от основния регламент.

63. ЕВМА твърди, че този извод е неправилен.

64. Първо, тя упреква Общия съд, че не е преценил, че Съветът е приложил член 18, параграф 1 от основния регламент към групата Giant „глобално“ поради отказа на последната да предостави минималната основна информация относно структурата си.

65. В това отношение следва все пак да се отбележи, че предложеното от ЕВМА тълкуване на член 18, параграф 1 от основния регламент, изложено накратко в точка 31 от настоящото заключение, според което институциите можели да прилагат тази разпоредба по три различни начина, не се основава на текста на въпросната разпоредба, на друга разпоредба от основния регламент или на практиката на съдилищата на Съюза. То не намира подкрепа и в решенията на органите на СТО, отнасящи се до член 6.8 от Антидъмпинговото споразумение.

66. Обратно, за разлика от твърденията на ЕВМА, множество обстоятелства сочат, че в случая институциите са използвали наличните факти по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент именно при определяне на експортната цена на групата Giant.

67. Така, от една страна, в писмото си от 21 март 2013 г., посочено в точка 13 от настоящото заключение, Комисията уведомява Giant за намерението си да приложи член 18, параграф 1 от основния регламент и да направи заключенията си въз основа на наличните факти специално при определяне на експортната цена. От друга страна, от съображение 131 от спорния регламент изрично се установява, че „към експортната цена беше приложен член 18, параграф 1 от основния регламент“.

68. От друга страна, както се установява от точки 47 и 48 от настоящото заключение, необходимият характер на дадена информация следва да бъде преценяван не абстрактно или „глобално“, а във връзка с установяването от разследващия орган на определено обстоятелство, в случая именно установяването на експортната цена.

69. Разбира се, необходимо е институциите на Съюза да получат още в началото на разследването определена обща информация относно дружествата, свързани с производителите износители, за да определят действителния „кръг“ на тези производители износители, без да се налага институциите да доказват, че тази информация е необходима за вземане на решение при прилагане на основния регламент.

70. Въпреки това, както подчертах в точка 60 от настоящото заключение, в случая Общият съд констатира, че освен пълната информация относно дъщерните дружества, принадлежащи към неговата група, Giant е предоставил и информация, която позволява да се идентифицират всички дружества от групата Jinshan, както и всички транзакции, извършени между тази група и групата Giant през разглеждания период. При тези условия ЕВМА не би могла наистина да твърди, че Giant не е предоставил минималната основна информация относно Jinshan [31].

31 Настоящото дело се различава и от делото, по което е постановено решение от 22 май 2014 г., Guangdong Kito Ceramics и др./Съвет (T-633/11, непубликуване, EU:T:2014:271). В това решение Общият съд приема, че институциите не са допуснали грешка, като са направили заключенията си въз основа на наличните факти съгласно член 18, параграф 1 от основния регламент поради непредставянето от заинтересованата страна на наименованията на две дъщерни дружества на въпросната група, което е означавало, че не е предоставила пълна и надеждна информация, водеща до отпадане на всяка неяснота относно точния състав на цялата група дружества (вж. т. 49 от това решение).

71. При тези обстоятелства твърдението на ЕВМА за нарушение, изведено от това, че Общият съд не е приел, че Съветът е приложил „глобално“ член 18, параграф 1 от основния регламент към групата Giant, според мен следва да бъде отхвърлено.

72. Второ, ЕВМА оспорва преценката на Общия съд относно съдействието на Giant при разследването. По същество ЕВМА твърди, че Общият съд е следвало да приеме, че прилагането към Giant на член 18, параграф 1 от основния регламент е обосновано от неоказването на съдействие от негова страна.

73. В това отношение е уместно да се припомни, както изтъкнах в точка 57 от настоящото заключение, че с изключение на съществуващата връзка между групата Giant и групата Jinshan чрез GP, двете групи са отделни правни субекти и дори две конкурентни групи. Предвид това положение, когато в хода на разследването Комисията е поискала от Giant да представи формуляр за заявление за ТДПИ и антидъмпингов въпросник за Jinshan и дружествата от неговата група, Giant е изтъкнал, че не е в състояние да предостави такава информация.

74. От преписката се установява, че Комисията всъщност не е взела предвид позоваването от страна на Giant на невъзможността да предостави поисканата информация. Напротив, тя е наблегнала на необходимостта Giant да попълни посочените формуляри за Jinshan и неговите дружества, като е предупредила, че при липса на отговор ще бъде приложен член 18, параграф 1 от основния регламент.

75. Безспорно е, че посочените формуляри съдържат много щателни въпроси. За да бъдат надлежно попълнени тези формуляри, е необходим достъп до много подробни търговски данни, които често са конфиденциални. Обикновено едно дружество няма (а според правилата на конкуренцията, дори не може да се счита, че има) достъп до всички тези данни на конкурентна група. При тези условия, макар да не е изключено Giant да е можел да получи някои от поисканите данни относно Jinshan и неговата група, не може да се счита, че е разполагал с цялата необходима информация, за да попълни поисканите формуляри за Jinshan и неговата група.

76. Както посочих по-горе[32], при антидъмпингово разследване заинтересованите страни са длъжни да оказват реално и пълно съдействие, като полагат максимални усилия. Те трябва по-специално да предоставят цялата информация, *с която разполагат* и която институциите считат за необходима, за да направят констатациите си. Въпреки това прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент следва да се преценява във всеки отделен случай, като се вземат предвид конкретните обстоятелства.

77. Настоящият случай се характеризира с доста особено положение, при което: 1) отношението между свързаните страни е хоризонтално; 2) предстояло е прехвърлянето на съвместното предприятие, което е било единствената съществуваща връзка между посочените страни, така че тази връзка е била на път да се прекъсне; 3) въпросната заинтересована страна е съдействала напълно при разследването, що се отнася до нея, а освен това е предоставила и информация относно свързаната с нея страна; 4) тя се е позовала на невъзможността си да предостави поисканата от институциите много подробна информация за свързаната с нея страна.

78. Мисля, че в такова положение институциите би трябвало да вземат предвид позоваването от страна на Giant на невъзможността му да предостави поисканата информация и би трябвало евентуално да уточнят каква конкретна информация им е необходима, за да могат да направят констатациите си. След това те би трябвало да проверят по какъв начин Giant би могъл да предостави тази информация, като положи максимални усилия.

32 Вж. точки 47, 48, 53 и 54 от настоящото заключение.

79. В това отношение, от една страна, отбелязвам по принцип, че институциите следва да посочват на обхванатите от разследването страни информацията, която трябва да предоставят [33].

80. От друга страна, трябва да се посочи, че в точка 69 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отбелязал, че както в писмените си становища, така и в съдебното заседание Съветът не е бил в състояние да уточни каква допълнителна информация, освен предоставената от Giant по време на разследването относно дружествата от групата Jinshan, би могла да се окаже необходима за изчисляване на експортната цена на групата Giant. Тази констатация също е накарала Общия съд да направи извода, че Giant не може да бъде упрекнат, че не е предоставил определена информация, която е била обявена за необходима въз основа на неясни твърдения, още повече че отсъствието на свързаност между Giant и дружествата от групата Jinshan явно опровергава твърденията за необходимостта от отговорите на антидъмпинговия въпросник относно тези дружества. В това отношение отбелязвам също така, че когато в заседанието пред Съда на Съвета беше поставен същият въпрос, той също не беше в състояние да отговори удовлетворително.

81. При прочита на съображение 131 от спорния регламент се установява, че институциите са счели, че Giant е трябвало да предостави информация относно производството, обема на експортните продажби и цените на разглеждания продукт в Съюза през разглеждания период от дружествата от групата Jinshan. В жалба си EBMA от своя страна отбелязва като пример за подлежаща на проверка информация възможното наличие на споразумения за подялба на пазари или общи ценови политики между групата Giant и групата Jinshan. Ако институциите са имали нужда от тази информация, предвид обстоятелствата, с които се характеризира настоящият случай, изложени в точка 77 от настоящото заключение, те би трябвало да я поискат конкретно и да проверят дали Giant, полагайки максимални усилия, е бил в състояние разумно да предостави допълнителна информация освен вече предоставената. Обратно, при тези обстоятелства институциите не са можели просто да игнорират цялата вече предоставена от Giant подробна информация.

82. В това отношение следва да се припомни, че макар съгласно член 6, параграф 2 от основния регламент страните по една антидъмпингова процедура по принцип са длъжни да предоставят отговор на въпросника на Комисията, от текста на член 18, параграф 3 от същия регламент следва, че информацията, представена под друга форма или в рамките на друг документ, не се изключва автоматично, когато са изпълнени четирите посочени в този член условия [34].

83. От гореизложените съображения следва, че Общият съд не е преценил погрешно съдействието на Giant и не е нарушил в това отношение член 18, параграф 1 от основния регламент.

84. Трето, EBMA упреква Общия съд, че е нарушил член 18, параграф 1 от основния регламент, като е наложил погрешно на институциите прекомерна тежест за доказване на необходимия характер на поисканата минимална основна информация за свързаните дружества, които участват в производството или в продажбите на разглеждания продукт.

33 В това отношение вж. параграф 1 от приложение II към Антидъмпинговото споразумение, който предвижда по-специално, че разследващите власти трябва да посочат на засегнатите страни „информацията, която се изисква от [тях]“.

34 Вж. точка 150 от решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78). В това решение Съдът е потвърдил анализа на Общия съд, който в решението си от 10 март 2009 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, EU:T:2009:62, т. 90 и 91) е приел, че от текста на член 18, параграф 3 от основния регламент следва, че когато някоя от страните не е предоставила отговор на въпросника, но е предоставила информация в рамките на друг документ, тя не може да бъде упрекната в неоказване на съдействие, ако: 1) евентуалните недостатъци не затрудняват извънредно установяването на логично приемливи заключения, 2) информацията е предоставена навреме, 3) може да бъде проверена и 4) страната е действала, полагайки всички усилия.

85. От гореизложените съображения обаче следва, че това твърдение за нарушение също трябва да се отхвърли. Всъщност, както вече посочих многократно, няма съмнение, че институциите са компетентни да преценят необходимостта от дадена информация, за да направят констатациите си.

86. Въпреки това в случая Общият съд е приел, че Giant е предоставил основната информация относно свързаната с него страна, която, предвид особеното положение по настоящото дело, е била достатъчна на институциите, за да направят констатации във връзка с експортната цена.

87. Накрая, следва също да се даде отговор и на два довода, които Съветът е изложил в писмения си отговор. Първо, що се отнася до довода, че Общият съд погрешно е обявил, че поисканата информация не е била необходима, той следва да се приеме за недопустим, доколкото с него се оспорва фактическа преценка на Общия съд. Второ, що се отнася до довода, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че институциите са приложили член 18, параграф 1 от основния регламент, тъй като групата Giant им е съобщила невярна или подвеждаща информация, следва да се отбележи, че той се основава на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение, тъй като това решение изобщо не съдържа такива изводи [35].

88. От гледна точка на всички гореизложени съображения считам, че изтъкнатите от EBMA твърдения за нарушения, изведени от погрешно прилагане от страна на Общия съд на член 18, параграф 1 от основния регламент, трябва да бъдат отхвърлени.

*2) По превишаването от страна на Общия съд на правомощията му за съдебен контрол*

89. EBMA изтъква, че Общият съд е заместил институциите, като е направил заключения от представените непълни доказателства, и по този начин е нарушил широкото право на преценка, с което те разполагат, и е надвишил правомощията си за съдебен контрол.

90. В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в областта на общата търговска политика и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат. Следователно съдебният контрол върху тази преценка трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, въз основа на които е направен оспореният избор, са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката им или злоупотреба с власт [36].

91. Следва да се отбележи, че макар институциите да разполагат с широка свобода на преценка, която обхваща и посочването на информацията, от която се нуждаят, за да направят констатациите си, това все пак не означава, както е посочено в точка 54 от настоящото заключение, че те могат да искат от заинтересована страна всякаква информация, нито че тяхното право да използват наличните факти по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент е неограничено.

35 Обратно, в точки 71—75 от обжалваното съдебно решение Общият съд е анализирал изложените от Съвета данни и в точка 76 от същото решение е достигнал до извода, че разглеждани поотделно или в съвкупност, те не позволяват в случая да се приеме, че предоставената от Giant информация относно експортната цена е невярна или подвеждаща.

36 Вж. по-специално решение от 7 април 2016 г., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava и др./Съвет и Съвет/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P и C-193/14 P, EU:C:2016:209, т. 34 и цитираната съдебна практика).

92. В случая въз основа на доказателствата по делото и констатациите, които е направил по време на производството пред него, Общият съд е достигнал до извода, че в конкретното положение по настоящото дело Съветът е нарушил член 18, параграф 1 от основния регламент. Всъщност Съветът не е имал право да използва наличните факти при определяне на експортната цена на Giant в положение, при което, от една страна, предоставените от Giant данни са позволявали да се изчисли тази цена, и от друга страна, Съветът не е бил в състояние да уточни каква допълнителна информация му е била необходима за тази цел.

93. При тези условия не считам, че Общият съд е нарушил правото на преценка, с което разполагат институциите, и че е превишил правомощията си за съдебен контрол.

94. От всички гореизложени съображения по мое мнение следва, че първите две основания в жалбата на EBMA следва да бъдат отхвърлени.

## Б. По третото основание

95. С третото основание EBMA оспорва точки 79—91 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд е приел, че Съветът не е можел да се позовава на риска от заобикаляне, за да обоснове отказа да приложи индивидуално антидъмпингово мито към Giant. За да достигне до този извод, Общият съд се обосновава с три мотива.

96. Първо, Общият съд изтъква, че Съветът е потвърдил, че предвидените в член 9, параграф 5, втора алинея от основния регламент условия не са взети предвид при разглеждане на положението на Giant и че тази институция не се е позовала на друга разпоредба от основния регламент, която да предвижда, че наличието на риск от заобикаляне може да обоснове отказа за предоставяне на индивидуално антидъмпингово мито на производител износител. При тези условия Общият съд приема, че Съветът не може да се позовава на този риск, за да обоснове прилагането спрямо жалбоподателя на приложимата на национално равнище ставка на митото [37].

97. Второ, Общият съд приема, че за да откаже предоставянето на индивидуално антидъмпингово мито, Съветът не може да се обосновава с хипотетичен риск от заобикаляне, какъвто бил присъщ на концепцията за „свързани дружества“. В подкрепа на съображенията си Общият съд се позовава на решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО, съгласно които рискът налагането на индивидуални антидъмпингови мита да се окаже неефикасно в борбата с дъмпинга, не би могъл сам по себе си да оправдае налагането на едно мито на национално равнище към производителите износители [38].

98. Трето, Общият съд приема, че във всеки случай въз основа на информацията, с която институциите са разполагали при приемане на спорния регламент, те са имали възможност да направят извода, че между групата Giant и групата Jinshan няма риск от заобикаляне. Общият съд по-специално посочва, че оттеглянето на Giant от GP е от естество да доведе до отпадане на единствената съществуваща връзка между групата Giant и групата Jinshan, а оттам и до отпадане на риска от заобикаляне, дължащ се на наличието на такава връзка между тези две групи [39].

37 Точки 81 и 82 от обжалваното съдебно решение.

38 Точки 83 и 84 от обжалваното съдебно решение и цитираните в него доклади на органа за уреждане на спорове на СТО.

39 Точки 85—89 от обжалваното съдебно решение.

### *3. 1. Обобщение на доводите на страните*

99. EBMA счита, първо, че Общият съд е достигнал до извода, че в случая институциите не са можели да се позовават на риска от заобикаляне, въз основа на невярната предпоставка, че настоящото дело се отнася до определянето на експортната цена[40].

100. Второ, според EBMA, когато дружествата са свързани, както в случая групите Giant и Jinshan, винаги имало риск от заобикаляне, ако един от свързаните правни субекти получава по-ниско антидъмпингово мито в сравнение с друг субект от същата група. От това следвало, че изложените в обжалваното съдебно решение мотиви за хипотетичния риск от заобикаляне между несвързани предприятия били изначално погрешни и незаконосъобразни. Следователно опасенията на институциите във връзка със заобикалянето от страна на свързани дружества в настоящото дело били оправдани. Освен това направените от Общия съд позовавания на решения на Органа за уреждане на спорове на СТО са били ирелевантни.

101. На трето и последно място, EBMA изтъква, че не било изключено групите Giant и Jinshan да са били свързани през разследвания период по начин, надхвърлящ това, което се установява от отговорите на въпросниците за дружествата от групата Giant и консолидираните отчети на Jinshan.

102. Съветът, най-напред, се присъединява към това основание. По-нататък, той добавя, че Общият съд е нарушил член 9, параграф 5 от основния регламент. В това отношение той изтъква, че член 9, параграф 5, буква д) от този регламент предвижда, че може да съществува риск от заобикаляне в случай на износ от страни с непазарна икономика, каквато е Китай. Такава възможност била предвидена в основния регламент в случай на държавна намеса. Случаят с групата Giant бил именно такъв, доколкото в рамките на разследвания период китайското правителство притежавало 33,13 % от Jinshan, информация, която не била съобщена от групата Giant от самото начало по време на разследването. Рискът от заобикаляне, предвиден в член 9, параграф 5, буква д) от посочения регламент, бил впрочем посочен в съображение 114 от спорния регламент.

103. Giant изтъква, най-напред, че третото основание е недопустимо, тъй като според него то, както и първото и второто основание, се отнася до преценка на фактите, която не е от компетентността на Съда в рамките на производството за обжалване. При условията на евентуалност Giant твърди, че третото основание е неоснователно.

### *2. Преценка*

104. Най-напред следва да се разгледа повдигнатото от Giant възражение за недопустимост на третото основание на EBMA във връзка със съдебната практика, която припомних в точка 40 от настоящото заключение.

105. В това отношение считам, че първите две твърдения за нарушения, изложени накратко в точки 99 и 100 от настоящото заключение, несъмнено повдигат правни въпроси, които Съдът може да разгледа в производството по обжалване. Всъщност тези две твърдения поставят под съмнение две правни предпоставки за съображенията на Общия съд. Второто твърдение за нарушение е насочено и към оспорване на релевантността на съдържащите се в обжалваното съдебно решение позовавания на решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО.

40 Вж. точка 32 от настоящото заключение.

106. За разлика от тях третото твърдение за нарушение, изложено накратко в точка 101 от настоящото заключение, има за цел да оспори фактическата констатация, съдържаща се в точка 89 от обжалваното съдебно решение, според която съвместното предприятие GP е било единствената връзка между групата Giant и групата Jinshan. Следователно третото твърдение за нарушение следва да бъде обявено за недопустимо.

107. По същество считам, най-напред, че първото твърдение за нарушение, според което Общият съд се е основал на невярната предпоставка, че делото се отнася до определянето на експортната цена, трябва да бъде отхвърлено по съображенията, които изложих в точки 64—67 от настоящото заключение. Всъщност от тези съображения следва, че тази предпоставка не е невярна.

108. В останалата част установявам, че с доводите си EBMA всъщност не оспорва констатацията в точка 85 от обжалваното съдебно решение въз основа на доказателствата, посочени в следващите точки 86—88, според която *във всеки случай* информацията, с която институциите са разполагали *при приемане на спорния регламент*, е била достатъчна, за да се направи изводът, че няма риск от заобикаляне между групата Giant и групата Jinshan. EBMA по-конкретно не оспорва от правна страна констатацията на Общия съд в точка 89 от обжалваното съдебно решение, според която оттеглянето на Giant от GP е от естество да доведе до отпадане на риска от заобикаляне.

109. Тази констатация обаче сама по себе си е достатъчна, за да обоснове извода в точка 90 от обжалваното съдебно решение, според който в случая Съветът не е можел да се позовава на риск от заобикаляне, за да оправдае отказа да приложи индивидуално антидъмпингово мито към Giant.

110. От това следва, че дори ако се приеме, че съображенията в точки 82—84 от обжалваното съдебно решение са погрешни, изводът в точка 90 от обжалваното съдебно решение остава валиден. При тези условия доводите срещу тези точки следва по мое мнение да бъдат обявени за несъстоятелни.

111. Накрая, що се отнася до доводите на Съвета, изложени накратко в точка 102 от настоящото заключение, следва да се припомни, че от членове 172 и 174 и член 178, параграф 1 и параграф 3, второ изречение от Процедурния правилник, разгледани във връзка един с друг, следва, че в представения в съответствие с член 172 от този правилник писмен отговор не може да се иска отмяна на обжалваното съдебно решение по различни и самостоятелни съображения спрямо изтъкнатите в жалбата, доколкото такива съображения могат да бъдат изтъквани само с насрещна жалба [41].

112. Следва да се отбележи, че в рамките на третото основание EBMA в нито един момент не е твърдяла нарушение на член 9, параграф 5 от основния регламент. При тези условия считам, че изложеното от Съвета в писмения отговор съображение е различно и самостоятелно съображение за отмяна на обжалваното съдебно решение и трябва бъде обявено за недопустимо.

41 В това отношение вж. решения от 10 ноември 2016 г., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Комисия (C-449/14 P, EU:C:2016:848, т. 97—102) и от 30 май 2017 г., Safa Nicu Sepahan/Съвет (C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 20—22).

113. Във всеки случай по мое мнение това съображение е и неоснователно. Всъщност Съветът не би могъл надлежно да изтъкне нарушението на разпоредба на член 9, параграф 5 от основния регламент, която, както Съветът сам признава пред Общия съд, в случая не е била приложена към Giant[42]. Освен това позоваването на съображение 114 от спорния регламент е очевидно извадено от контекста, тъй като това съображение се ограничава само до това да отбележи относимите разпоредби от основния регламент.

114. От всичко гореизложено според мен следва, че третото основание на EBMA също трябва да бъде отхвърлено, а следователно да бъде отхвърлена и жалбата в нейната цялост.

## VII. Заключение

115. С оглед на предходните съображения предлагам на Съда да се произнесе по следния начин:

„1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, тези на Giant (China) Co. Ltd.

3) Съветът на Европейския съюз и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски“.

42 Вж. точка 82 от обжалваното съдебно решение.